

دامغانی در گفت‌وگو با «فرهیختگان»: با رفتن ستاره‌ها با استانداردهای جهانی فاصله گرفته‌ایم

صبر کنیم، الان وقت به‌چالش کشیدن والیبال نیست

■ نمی‌دانم مربی بدنساز چه کرده که تیم ملی این همه مصدوم دارد

نسیم شیرازی

خبرنگار

بازی بلندقامتان والیبال ایران با بلغارستان آغاز هفته دوم لیگ ملت‌ها بود که شکست سه بر صفر تیم ملی در صوفیه نشان داد این تیم ملی با جوان‌های بی‌تجربه و کم‌تجربه‌اش حالا حالاها برای عملکرد بهتر فنی به زمان نیاز دارند. زمانی که شاید اهالی والیبال فکر می‌کردند با قرار گرفتن جوان‌ها کنار باتجربه‌هایی چون میلاد عبادی‌پور بهتر بگذرد ولی مسائل فنی تیم ملی در بازی با ژاپن و بلغارستان به‌حدی فاصله ایران را با همین یک سال اخیرش نشان داد که پای صحبت کارشناسان که می‌نشیني، متوجه دغدغه‌شان نسبت به تیم ملی که هم باید به آن زمان داد و هم باید این زمان را هدفمند کرد می‌شوی. تیم ملی والیبال ایران دو بازی از مجموع ۵ بازی خود در لیگ ملت‌ها را با پیروزی پشت‌سر گذاشته ولی از آنجا که برای دیدن نقاط ضعف تیم ملی ایران لازم نیست ذره‌بین دست بگیري و به‌راحتی می‌توانی آن را در دریافت‌ها، دفاع‌ها و حتی حمله‌ها ببینی این موضوع را تبدیل به دغدغه هم می‌کند. هرچند جوانان والیبالیست ایران حالا حالاها نیاز به حمایت دارند تا بتوانند در آرامش نقاط ضعف خود را برطرف کنند و هرچند این تیم ملی علاوه بر نداشتن باتجربه‌ها چندین بازیکن مصدوم هم روی دستش دارد ولی باز هم به صدا درآمدن زنگ هشدار برای والیبال ایران را نمی‌توان نشنیده گرفت. زنگ هشداري که قرار نیست نوک پیکانی را به سمت فردی بگیرد ولی مجموعه والیبال را به مشورت برای عبور از چالش فرامی‌خواند؛ چالشی که مقصرش جوانان والیبالیست ایران نیستند و باید شرایطی مهیا شود تا از داشته‌ها بیشترین کیفیت ممکن را بیرون کشید. حالا تیم ملی والیبال ایران در آستانه بازی‌های سخت در لیگ ملت‌ها قرار دارد و به قول پیشکسوتان این رشته الان وقت به چالش کشیدن تیم ملی نیست و باید پشت این تیم ایستاد. محمدرضا دامغانی، پیشکسوت والیبال ایران در گفت‌وگو با «فرهیختگان» از تیم ملی گفت و جوانانی که آینده والیبال ایران را در دست گرفته‌اند. او البته بارها بر این نکته تاکید کرده که الان زمان نقد نیست و حمایت تا پایان لیگ ملت‌ها تنها موردی است که باید انجام شود. متن این گفت‌وگو را بخوانید.

|||

اولین بازی هفته دوم لیگ ملت‌ها هم انجام شد، ارزیابی شما از عملکرد تیم ملی که جوان شده است، در بازی‌های اخیر چیست؟
معتقدم در این مقطع زمانی به چالش کشیدن تیم ملی و کادر فنی نه حرفه‌ای است و نه اخلاقی؛ چون تیم در کوران مسابقات است و گفتن نقاط ضعف و مشکلات این تیم باری راز روی دوش تیم ملی کشورمان برنمی‌دارد، هرچند نگفتنش هم چالش‌های دیگری دارد ولی از آنجا که تجربه‌شان داده‌وقتی تیم در کوران مسابقات است، بچه‌ها هم خبرهای ورزشی را چک می‌کنند و این تأثیرات منفی روی عملکردشان می‌گذارد. علاقه‌مند نیستم الان نقاط منفی تیم گفته شود ولی به‌طورکلی عملکرد قابل قبولی تا این لحظه نداشتند. ما هفته اول دو بازی را که پیش‌بینی می‌شد ببریم بردیم، اوج بازی بدمان روبه‌روی ژاپن بود. نمی‌گویم با توجه به تغییراتی که به‌وجود آمده بچه‌ها مثل یک دهه گذشته بازی کنند ولی به آن شیوه بازی کردن هم دیگر موردقبول و وثوق جامعه ورزشی نیست. با رقیب سنتی‌مان، ژاپن همیشه در این چند سال گذشته دروباخت داشتیم و باوجود ستاره‌هایی چون معروف، غفور و موسوی ژاپن را در کشور خودش هم می‌بردیم، ضمن

اینکه در المپیک توکیو به آنها باختیم ولی رقیب نزدیکی بودیم که حالا یک مقدار بد بازی کردن این بچه‌ها مخصوصا مقابل ژاپن جای بحث و گفت‌وگو دارد. بعد از رفتن ستاره‌ها ما حدود ۷۰ درصد بار فنی تیم را از دست دادیم و حالا در این مقطع زمانی این اتفاق افتاده ولی متأسفانه پیش‌بینی نکردیم و جایگزین خوبی برای این مهره‌های ارزشمند به‌خصوص سعید معروف نداشتیم و به نظر من ما خیلی راحت از سعید معروف گذشتیم. ما مثل کشورهای لهستان، ایتالیا، روسیه نیستیم که ۱۰ بازیکن مثل سعید داشته باشند و از کنار اولی به‌راحتی بگذرند. معروف برای ما حاصل ۲۰ سال زحمت بوده و اگر او را می‌توانستیم حفظ کنیم شاید مشکلاتی که الان عطایی و همکارانش دارند نبوده؛ چراکه معتقدم معروف غیر از مسائل فنی یک مدیر و رهبر داخل زمین هم بود. متأسفانه الان در زمین با تمام احترامی که برای تکتک بچه‌ها به‌خصوص میلاد عبادی‌پور قائلم به‌هیچ‌عنوان خلأ معروف را در بخش مدیریتی نمی‌توانند پر کنند و بار فنی هم کاملاً روشن است ولی این اتفاق افتاده، نسل جدید آمده و باید این مسیر را ادامه دهند. البته کمیته فنی باید تشکیل و بررسی شود که چرا این اتفاق‌ها افتاده است، هنوز بازی‌های سخت تیم مانده، همین هفته بازی بسیار سختی داریم ولی الان زمان به‌چالش کشیدن تیم نیست و باید صبر کنیم به امید خدا این بچه‌ها در این مسابقات آیدیده شوند ولی ما از استانداردهای جهانی هم خارجیم و بازی را نزدیک و خوب نمی‌بازیم. با رفتن ستاره‌ها با استانداردهای جهانی فاصله گرفتیم و متأسفانه واقعیت والیبال ما الان هودا شده،

چون پشتوانه سازی هم نکردیم و اگر هم در مقطع نوجوانان و جوانان نتیجه گرفتیم، متأسفانه بچه‌هایی که در آن رده‌های سنی قهرمان آسیا و جهان شدند فعلاً نتوانستند جایگزین‌های خوبی برای تیم ملی بزرگسالان باشند. امیدواریم بچه‌ها در این مسابقات تجربه لازم را به دست آورند تا بتوانند در قهرمانی جهان و مسابقات پیش‌رو از این تجربه استفاده کنند ولی باید یک مقدار حسابدس‌تر جوانان را تزییق می‌کردیم و این تغییر و تحولات اساسی را نمی‌دادیم.

و از همکارانم هم می‌خواهم فعالیت‌م را به چالش نکشند، چون همین الان هم تمرکز آقای عطایی و همکاران‌شان به‌هم‌ریخته هست. البته خود سرمربی تیم و فدراسیون والیبال هم پیش‌بینی می‌کردند که ما نتایج قابل قبولی را به‌دست نیاوریم ولی یک مقدار با آن پیش‌بینی فاصله افتاده و درصداش بیشتر شده و باید یک مقدار صبوری و تحمل کرد، چون چاره‌ای در حال حاضر نیست. این اتفاق افتاده، تصمیمات گرفته‌شده و باید زمان بگذرد.

آماده‌سازی تیم ملی برای لیگ ملت‌ها را چطور دیدید و آیا هماهنگی نسبی در این ۴ بازی بین بازیکنان شکل گرفته است؟

به‌عنوان فردی که ۳۵ سال در ورزش هستم، با تیم‌های مختلف کار کردم یک سوال بزرگ مطرح است. الان این مربی بدنسازی که آوردند چه می‌کند؟ از روز اولی که آمده ۴ تا ۵ بازیکن آسیب‌دیده تحویل گرفتیم، دو تا ACL پاره شده، صابر کاظمی و رضا عابدینی به‌خاطر مصدومیت برگشته‌اند. قبل از سفر امیرحسین فرهادی مصدوم بوده و اینها هم یک سوال بزرگ است که بدنساز در این مقطع زمانی چرا ۴ آسیب‌دیده دارد؟ این هم یکی از مسائلی است که به امید خدا بعد از این مسابقات کارشناسان بدنسازی به‌خصوص باید ببینند و درباره‌اش صحبت کنند. در یک تورنمنت که یک هفته از آن گذشته، ۴ مصدوم از ۲۰ بازیکنی که نام‌شان در لیست مسابقات جهانی قرار دارد آمار خوشایندی نیست یا این بازیکنان مصدومیت قدیمی داشتند که نباید از آنها استفاده می‌شد یا اگر نداشتند بدنساز عملکرد قابل قبولی ر نداشته است. حرف زیاد است ولی باز هم تکرار می‌کنم که الان زمان به چالش کشیدن عملکرد تیم ملی نیست ولی هیچ کارشناسی هم اعتقاد ندارد که بچه‌ها خوب بازی کرده‌اند.

برای عملکرد بهتر تیم ملی در آینده به چه چیزهایی نیاز است؟
هم در کیفیت و هم کمیت مشکل داریم. روسیه ۵ میلیون والیبالیست دارد و از بین این تعداد ۲۰ نفر را انتخاب می‌کند ولی ما در تعداد بازیکن نداریم. بعد از رفتن سعید هیچ جایگزینی نداریم که به سعید معروف نزدیک باشد و می‌توانم بگویم کیلومترها فاصله از نظر فنی بین نفر بعدی تا معروف هست؛ یا موسوی هم فاصله زیادی وجود دارد، تا حدودی باوجود صابر کاظمی، بردیا سعادت و امیر اسماعیل نژاد نبود غفور را می‌توانیم پر کنیم ولی در بحث پاسور و سرعتی مشکل داریم و این مشکل قبل از این مسابقات هم محسوس بود ولی امیدوار بودیم که این بچه‌ها بتوانند جایگزین خوبی باشند. اساساً هر ده سال یک‌بار تعدادی بازیکن با هم به یک بلوغ ورزشی می‌رسند که ماحصلش همان بچه‌هایی بود که در ۱۰ سال گذشته والیبال ایران را در آسیا و دنیا مطرح کردند. تا جایی که هاینر دوست داشت سعید جزء بازیکنانش باشد، درمورد موسوی، غفور و میلاد عبادی پور هم همین

بود که در تیم‌های بزرگ بازی کردند. ما الان خیلی راحت می‌توانیم متوجه شویم با توجه به اینکه لژیونری غیر از میلاد عبادی پور نداریم که در اروپا بازی کند برایمان خیلی مشخص بود که سطح والیبال مان بعد از رفتن این بچه‌ها یکباره این همه متحول شود. باید تاوان این تحول را هم بدهیم ولی امیدوارم بعد از این مسابقات بیشتر در پست‌های کلیدی کار کنیم؛ چراکه تعداد بازیکنان کمی داریم و باید فعالیت بیشتری کنیم. ما قهرمانی جوانان جهان را هم با تیمی که در اختیار آقای عطایی بوده به‌دست آوردیم ولی الان آن تیمی که قهرمان جوانان جهان در بحرین شد کجا هستند؟ ۵ نفر از این بازیکنان بیشتر حاضر نیستند بقیه‌شان کجا هستند؟ باید ببینیم بازیکنانی که قهرمان جهان شدند کجایند؟

ملی پوشان والیبال زیادی کم تجربه‌اند!

هم امیدواریم هم نگران

البته که استعدادهای خوبی مثل اسماعیل‌زاده داریم که توانسته‌اند جای نفرانی مثل غفور را پر کنند اما در همه این سال‌ها در امر پشتوانه‌سازی برای ستاره‌های تأثیرگذاری مثل معروف و موسوی غفلت کردیم و ماحصلش شده تیمی به‌شدت کم‌تجربه که ما را برای ماندن در قله آسیا همه نگران کرده، چه برسد به درخشش و برتری مقابل بزرگان جهان. یکی از بازیکنان کم‌تجربه می‌گفت بازیکنان فعلی بیشتر دنبال این هستند که زودتر چهره شوند و بیش از آنکه دنبال کسب تجربه و تمرین باشند در فضای مجازی می‌چرخند! به‌هرحال میزان شهرت و محبوبیت معروف‌ها و موسوی‌ها را دیده‌اند و خود را جای آنها تصور می‌کنند. حال آنکه آنها با درخشش در زمین والیبال چهره شدند نه فعالیت در فضای مجازی.

خلاصه‌اش اینکه درک می‌کنیم تیم ملی به پوست‌اندازی نیاز دارد و باید مرحله گذار را طی کند. می‌دانیم که نباید از این تیم جوان توقع درخشش فوق‌العاده‌ای را داشت اما حقیقتش نگران هم هستیم. در همین بازی با بلغارستان شاهد هنرنمایی یک جوان ۱۸ ساله در تیم رقیب بودیم. آیا جوانان ما هم همین قدر امیدوارکننده نشان داده‌اند؟ متأسفانه جواب منفی است. دلیلش هر چه که هست باید نگران باشیم. خوب نیست که تا همین چند سال قبل بازی با آسیایی‌ها و تیم‌های نه‌چندان قدرتمند مثل بلغارستان و هلند برایمان حکم بازی تدارکاتی را داشت و حالا آنها را به نوبت از بحران خارج می‌کنیم و نگرانیم از بازگشت به روزهایی که در حسرت ست گرفتن از چین و ژاپن بودیم! شاید هم نباید اینقدر بدبین باشیم. ما عادت داریم که در عین نگرانی، امیدوار باشیم به آینده. به روزهایی که مسافر دریافت‌های بهتری داشته باشد، توخته از دفاع روی تور امتیاز بگیرد و مثل مسابقات قهرمانی زیر ۱۹ سال جهان بهترین مدافع شود، وادی که زیاد هم جوان محسوب نمی‌شود شمه‌ای از معروف را نشان دهد و البته همه بازیکنان در زدن سرویس بهتر عمل کنند و سرویس‌های کنترل شده را به تور نزنند. این تیم زیادی کم‌تجربه است اما شاید این جوانان در آینده‌ای که نباید خیلی دور باشد، مثل اسماعیل نژاد امیدوارکننده و قدر بازی کنند.

نگاهی به عملکرد فنی شاگردان عطایی در لیگ ملت‌ها

تیمی که دیگر در دفاع مقتدر نیست
